

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

gaverne. Vi må nu imidlertid håbe, at de foranstaltninger, der her bliver truffet, vil skaffe os et pusterum, så at vi i alt fald kan se, om vi ad denne vej kan klare problemerne, hvis forholdene ude i verden ikke yderligere forværres. Det er højst sandsynligt, at det resultat, der nu foreligger, vil blive genstand for kritik i visse kredse, men jeg tillægger det megen vægt, at når det virkelig gælder, forstår de partier, der gennem mange år har præget dansk politik, at mødes over partiskellene til alvorlige forhandlinger. Da jeg tilfældigvis er den eneste landmand, der taler som ordfører i denne sag, vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke det ærede medlem hr. H. C. Hansen for de, synes jeg, anerkendende udtalelser, det ærede medlem fremsatte om landbrugets bidrag. Det kan kun være gavnligt, om vi fremover prøver på at tale os nærmere ind til hinanden, by og land imellem, gavnligere end at man, som man har gjort gennem de sidste måneder, prøver på at tale sig væk fra hinanden. Jeg vil som sagt som landmand personligt takke for de anerkendende udtalelser, jeg synes lå i det ærede medlems bemærkninger om landbrugets bidrag.

Jeg skal iøvrigt ikke forsøge at vurdere, hvem der har fået mest ud af det; det resultat, der foreligger her, vil jeg gerne anbefale til velvillig og hurtig behandling og til vedtagelse i det høje ting.

Bertel Dahlgaard: Forinden jeg omtaler betænkningen vedrørende de lovforslag, der her er til anden behandling, vil jeg gerne fremsætte enkelte bemærkninger om den samlede kriseplan, som nu er ved at tage form, og hvoraf disse lovforslag er en del. Denne samlede plan foreligger jo endnu ikke i alle enkeltheder, og på nogle områder er de nødvendige forhandlinger endnu ikke afsluttet, men hovedlinierne er fastlagt, og jeg tvivler ikke om, at de 4 partier, der har deltaget i denne overenskomst, vil nå til enighed om at udfylde de rammer, der nu er afstukket.

Jeg vil gerne udtrykke det radikale venstres tilfredshed med, at det lykkedes inden påske at tilvejebringe en samling, vel nok omfattende 130 af tingets medlemmer, om den vanskelige opgave, som tidens hårdhed overfor Danmark har stillet os. Vi skal ikke tro, at denne plan, som nu skal føres ud i livet, vil møde glæde eller tilfredshed eller blot påskønnelse i alle kredse; det kan ikke ventes. Dens virkninger vil føles hårdt af mangfoldige, men det er lige så sikkert, at havde partierne ikke bøjlet sig mod hin-

anden i disse dage, og var et resultat ikke opnået, da ville det danske folketing have mødt fordømmelse hos alle her i landet.

Denne plan spænder over et vidt felt; næppe nogen i vort land vil blive uberørt af den. Der vil næppe være nogen, som ikke får en øget byrde. Men ser jeg planen igennem, ser jeg ikke rettere end, at byrderne er fordelt på en sådan måde, at folketinget kan være det bekendt. Intet er fuldkomment, og fejl vil også her være begået, men helhedsindtrykket er alligevel dette, at repræsentanter for alle samfundslag, for alle økonomiske interesser, for alle de politiske retninger, der har deres rod så dybt i vor historie, har givet resultatet dets præg. Man har talt sig tilrette under gensidig hensyntagen; sådan som det er folkestyrets forudsætning at man i videst muligt omfang gør det.

Spørger man, hvad der er det mest betydningsfulde økonomiske træk i planen, siger jeg uden betænkning, at det er de bidrag til en prisstabilisering, planen giver. Det vil ikke sige, at hermed vil prisstigningerne høre op. Fortsætter den internationale oprustning i sit nuværende tempo, er der virkninger af prisstigningerne udefra, som vi ikke kan unddrage os. Men der er ved denne plan på mange områder rejst en mole overfor den prisstigningsbølge, som vi selv har mulighed for at øve indflydelse på. Hertil yder landbruget meget værdifulde bidrag, som dette erhverv fortjener megen tak for. Her vil også byerhvervene gennem de tilsagn, der er givet, møde med deres hjælp, og det er en forudsætning for denne plan, at erhverv, der begunstiges af krigskonjunkturer, skal yde af deres vinding til det fælles formål. Endelig møder så alle danske borgere op og giver afkald på at anvende en dels af den købekraft, som er givet dem. De giver afkald på eller opsætter et forbrug til bedre tider for at bidrage til, at den onde cirkel ikke skal drive sit spil med landet for vidt.

Ingen kan vide, om denne plan vil vise sig tilstrækkelig. Vi kæmper mod kræfter, hvis styrkes omfang endnu ingen kender, men at dens gennemførelse vil betyde øgede muligheder for at rette landets økonomi op, kan der efter min mening ikke være tvivl om. Store har vanskelighederne gennem de sidste halvandet år været ved at nå til enighed. Meget tid er spildt, og det radikale venstre har stærkt bebredt regeringen dens vaklende og usikkerhed under behandlingen af spørgsmålene de sidste måneder. Men i dag, da et resultat er nået, skal der for vort vedkommende ikke